

OSTUDA MĚSÍCE, NEBO DOBRÁ ZPRÁVA?

Nevábný kiosek v Ječné zmizí

„Obracím se na Vás, zda je nutné, aby na chodníku pod křižovatkou Ječná – Štěpánská byl umístěn nevzhledný kiosek (viz foto). Navíc je neuznávaný a lidé k němu odkládají odpadky. Bylo by vhodné, aby v Praze, v památkově chráněné zóně, nic podobného neexistovalo,“ napsala nám paní Marie Piskáčková z Ječné ulice 14.

Naši čtenáři můžeme potěšit optimistickou odpovědí, že kiosek v Ječné už dlouho své okolí hyzdil nebude. Jak se nám podařilo zjistit, v současné době probíhá řízení vedoucí k jeho odstranění; souhlas s likvidací nevzhledného a nefunkčního objektu vyslovili i památkáři, takže je vše už jen otázkou času.

Poznámka redakce:

Za tento námět i za všechny ostatní děkujeme. Pokud víte o nějakém nepořádku ve svém okolí, neváhejte nám dát vědět. Stačí popsat situaci, případně pořídit foto, a poslat na adresu: ÚMČ Praha 2, redakce novin, nám. Míru 20, 120 39 Praha 2 nebo na e-mail: noviny@p2.mepnet.cz. Můžete také volat na čísla: 236 044 119 a 236 044 182.

Děti v Praze 2 již mají svůj parlament

Nový školský zákon č. 561/2004 Sb., v platném znění, umožnil vstup v platnost k 1. lednu 2005, umožnil vznik samosprávných orgánů žáků a studentů. Právo zakládat v rámci školy samosprávné orgány vychází z Úmluvy o právech dítěte: žáci a studenti se mohou obracet na ředitele školy a ten se musí stanovisky a vyjádřeními dětské samosprávy zabývat.

V ČR vznikaly dětské samosprávy již od roku 1998, a to z iniciativy žáků, studentů anebo samotných ředitelů škol. Tehdy vznikl Národní parlament dětí a mládeže ČR, který

Folprechtové a PaedDr. Jany Rybinové prohlédli budovu a seznámili se s prostředím úřadu. Je symbolické, že právě dětem bylo umožněno jako prvním otestovat nový sál ZMČ, kde budou dospělí zastupitelé teprve jednat.

Premiéra se vydařila a děti se své role zhostily více než dobře. Nejdříve si zvolily sedmičlennou parlamentní radu a v následné diskusi měly možnost vyjádřit se k různým tématům, např. k zaměření květnové olympiády škol Prahy 2, kterou organizuje městská část. Některé z návrhů již odbor školství akceptoval a nově do olympiády zařadil například soutěž

Z ustavujícího zasedání Parlamentu dětí a mládeže Prahy 2

Foto: len

umožňuje zejména výměnu zkušeností, motivuje k činnosti a podílí se na rozvoji participace – spoluúčasti dětí a mládeže na věcech veřejných. Učí je tak odpovědnosti za vlastní rozhodnutí, jak být aktivními občany a rozvíjet svůj zájem o věci veřejné. Školní parlamenty jsou činné v rámci měst i krajů.

Pražský parlament dětí a mládeže se v tomto školním roce snaží napomoci vzniku parlamentů v rámci jednotlivých pražských obvodů. V Praze 2 tomu předcházelo 12. prosince 2005 společné setkání zástupců parlamentů základních škol, zřízených městskou částí v ZŠ Londýnská.

Vznik Parlamentu dětí a mládeže Prahy 2

Na úterý 10. ledna 2006 bylo na základě iniciativy pražského dětského parlamentu svoláno ustavující zasedání Parlamentu dětí a mládeže Prahy 2 (PDM). Delegáty byli zástupci základních a středních škol sídlících v městské části. Díky vstřícnosti RMČ se jednání konalo v zasedacím sále nově zrekonstruované budovy radnice na nám. Míru 20. Nejprve si ale všichni v doprovodu Ing. Zuzana

šipkách. Delegáti také diskutovali o možnosti zapojit se do letošních grantů v oblasti mimoškolní činnosti dětí a mládeže Prahy 2, schválili zásady činnosti, využití právní subjektivity DDM Na Smetance a spolupráci s dospělou koordinátorkou Janou Votavovou.

Aktivní přístup k právům a zájmům dětí a mládeže

Parlament schválil v závěru jednání své první usnesení. Z přijatých Zasad činnosti je důležité zmínit, že všichni delegáti mají stejná práva. Formou návrhů, doporučení, připomínek a podnětů hodlá Parlament dětí a mládeže Prahy 2 rozhodovat o všech otázkách, týkajících se práv a zájmů dětí a mládeže v MČ a spolupracovat s vedením radnice, s parlamenty škol, mládežnickými i neziskovými organizacemi i s DDM Na Smetance. Na první schůzi nově zvolené rady byla předsedkyní PDM Prahy 2 zvolena Tereza Vinařová ze ZŠ Resslerova, která pracuje jako členka Rady pražského dětského parlamentu.

PaedDr. Jana Rybinová, zástupkyně starosty pro oblast školství

Bio Illusion po čtyřech letech přestalo promítat

Značka Bio Illusion, kterou ve svém paláci na Vinohradské třídě založil již v roce 1929 proslulý pražský podnikatel Alois Maceška, nemá v poslední době na různých ustlání. Po vleklých ekonomických problémech oznámil dosavadní provozovatel kina ukončení provozu k 31. lednu 2006.

Vinohradské kino Bio Illusion se poprvé na čas odmlčelo v roce 2000, když zanikl provozovatel kina. Filmový podnik hlavního města Prahy. Před jeho znovuootevřením v roce 2002 bylo nezbytné prostory rekonstruovat – městská část projekt obnovy finančně podpořila pod podmínkou, že zde bude provozováno kino nejméně příštích pět let. „Z Prahy 2 zánikem Illusionu zmizelo poslední tradiční kino. Ostatní zanikla už dříve, kinosály se většinou ocitly v restituovaných objektech a jejich noví majitelé prostory využili jinak. Vlastníci objektu, v němž Illusion sídlí, měli daleko lukrativnější nabídky. Proto si jejich přístupu vážíme,“ řekla tehdejší zástupkyně starosty Mgr. Jarmila Cechnerová.

V dubnu tomu budou čtyři roky, kdy Noviny Prahy 2 přinesly „dobrou zprávu“ pod titulem *Bio Illusion začne znovu promítat*. První diváky pak zrenovovaný sál jednoho z mála zbývajících klasických kin v Praze přivítal 18. dubna 2002 – provoz kina odstartoval týden s filmem režiséra Petra Zelenky *Rok dábla*. Filmový dokumentarista Miloslav Šmídmajer, který si pronajal proslulý kinosál na Vinohrad-

ské třídě od rodiny Macešků, se rozhodl promítat především českou tvorbu a věnovat se profilům významných filmových tvůrců. Byla zde i slavná premiéra posledního dílu „Básní-

ků“. Přes zajímavou dramaturgii však návštěvnost kina zdaleka nebyla ideální a jeho provoz byl ztrátový.

Městská část Praha 2 za posledních pět let investovala do Bio Illusion zhruba půldru-

hého milionu korun. Nejprve se půlmilionovým příspěvkem podílela na jeho rekonstrukci a poté od roku 2002 až 2005 postupně vyčlenila na provoz částku ve výši 1 060 000 korun. Kino však přestalo podporovat přímými finančními dotacemi s tím, že jeho provozovatel může požádat v rámci grantového programu městské části o finanční podporu na konkrétní projekt. V loňském roce provozovatel kina Miloslav Šmídmajer prohlásil, že bez příspěvku na provoz není schopen dále kino provozovat. V polovině ledna pak oznámil ukončení činnosti k 31. lednu 2006. „Městská část samozřejmě zájem na zachování kina má, o čemž také jedná s majiteli domu. Nejeví se však jako koncepční neustále přispívat na provoz. Chápeme, že v současné době je velmi obtížné konkurovat gigantům, které jsou i v blízkém okolí, přesto však trváme na tom, že vypracováním a uplatňováním dobrého podnikatelského záměru lze docílit stability,“ řekla k tomu počátkem roku zástupkyně starosty MČ Prahy 2 PaedDr. Jana Rybinová a dodala: „Bio Illusion je dobře dostupné městskou dopravou, svým charakterem i interiérem plnilo a může plnit funkci premiérového kina. Nelze však předpokládat, že provoz zajistí ze svých prostředků kina v MČ Prahy 2.“ Zájem na zachování kina i když nyní už zřejmě s jiným provozovatelem, mají také majitelé nemovitosti, potomci Aloise Macešky.

Text: len, foto: alx

Slovenský folklór má díky Limboře v Praze 2 hluboké kořeny

Letos oslaví své 20. výročí spolek, jehož život je úzce spjat s Prahou 2: slovenský folklórní soubor Limbora. Asi jste se s ním setkali, ale pokud ne, několik faktů.

V roce 1951 byla v Praze založena folklórní skupina, která se věnovala slovenským tancům a písním. Její činnost přetrvala v různých podobách až do 80. let. V roce 1986 vznikl z této skupiny slovenský soubor LIMBORA. Limbora je pojmenování pro tatrskou borovic – strom, který hodně vydrží. Svoji činností je Limbora spolek pětadesátiletý, jako soubor tohoto názvu působí 20 let.

Po rozdělení republiky v roce 1993 vzniklo občanské sdružení Limbora se sídlem v Dittrichově ulici, které se stalo novým zřizovatelem souboru Limbora (pro mládež a dospělé) a souborů Limborka a Malá Limborka pro děti. Jeho hlavním cílem je uchovávat a rozvíjet různé formy tradičního umění, především v jeho tanečních, hudebních a pěveckých projevech. Soubor vedou manželé MUDr. Mária Miňová a Ing. Jaroslav Miňo. Tito zakládající členové souboru na sebe postupně vzali nelehký úkol – odpovědnost za organizační a umělecké směřování Limbory v dalších letech. Stali se její duší a v průběhu let věnovali souboru nejen svou uměleckou a organizační invenci, ale také velkou část svého soukromí.

Limboře se v pražském prostředí podařilo vytvořit několik typů dnes již tradičních programů, které se nejčastěji konají v Praze 2 v Divadle U Hasičů. Jsou to *Folklór bez hranic* (13. ročník), program založený a pořádaný u příležitosti vzniku ČR, a *Vánoce s Limborou* (17. ročník), zvyklostní program z vánočního období plný zvyků, koled, vinšů i lidových pastýřských her.

Na těchto programech tradičně hostují folklórní soubory z Čech, Moravy a Slovenska.

Limbora se aktivně podílí na kulturním a společenském životě v Praze a účastní se aktivit, které přesahují rámec tradiční lidové kultury. Podílí se a je autorem několika projektů vzdělávání mládeže a dětí v oblasti slovenského jazyka, historie a etnografie Slo-

venska, realizuje projekty podporující československou vzájemnost.

V roce 1999 členové Limbory spoluzakládali první pražský mezinárodní folklórní festival *Praha srdce národů*. Organizují ho společně s Magistrátem hl. města Prahy a spolu s dalšími národnostními spolky tradičně na konci května. Tato multietnická akce každoročně přivítá v Praze zhruba dvacítku souborů z deseti států – celkem asi 500 účinkujících.

Od doby, kdy se Limbora představila poprvé na Slovenském plese v Obecním domě, dosáhl počet vystoupení doma i v zahraničí zhruba 800 – festivaly, vernisáže, koncerty. Taneční a pěveckou složkou Limbory prošlo kolem 650 „limboráků“.

v Divadle Na Vinohradech, na který si připravuje nový krásný program a mnoho překvapení.

Limbora se věnuje scénickému zpracování slovenského lidového umění a má ve svém repertoáru pestrou mozaiku folklórních regionů Slovenska. Mnoho aktivit Limbory se odehrává na území Prahy 2: náměstí Míru, Palackého náměstí, Divadlo U Hasičů, Divadlo na Vinohradech. Neuskutečnily by se bez laskavé podpory příznivců a institucí. Z Prahy 2 to byla podpora městské části Praha 2, Domu dětí a mládeže Prahy 2, ZŠ Botičská. Při organizaci akcí pro děti nebo seniory laskavým slovem a dobrou radou vždy pomohla Mgr. Jarmila Cechnerová.

Slovenský čardáš pražské Limbory naprosto okouzil publikum v Mexiku

Soubor reprezentoval tradiční umění a Prahu na mnoha festivalech v Čechách, na Slovensku, ale i v zahraničí – ve Francii, Německu, Maďarsku, Moldavsku, Itálii a Tai-wanu. V minulém roce podnikl úspěšné měsíční turné po Mexiku.

Své dvacáté narozeniny se letos Limbora chystá oslavit slavnostním koncertem

Není lehké zasadit a vypěstovat krásný strom. Trvalo to více než 50 let. Můžeme si přát, aby strom Limbory zůstal zelený v pravém slova smyslu, aby se mnozí ještě dlouho mohli kochat jeho krásou, sednout si v jeho stínu a nabrat z jeho plodů.

fre/len

Mateřská škola s internátním provozem aneb Je Španělská 16 opravdu „neznámá“?

Je začátek roku 2006 a my ve Španělské vzpomínáme na rok předešlý. Co nám, dětem, rodičům i našim zřizovatelům přinesl, co odnesl. Pro pedagogy a provozní zaměstnance s ním skončilo mnoho starostí o existenci zařízení, o jehož dobré jméno pečují každodenní prací, vzděláváním a často obětováním osobního volna. Rodičům ubyla velká starost, zda mohou setrvat v zaměstnání, které dělají rádi a dobře. Pro děti znamenal, že se nebudou muset loučit s kamarády, učitelkami i příjemným zázemím, které jim svým způsobem poskytuje jednu z životních jistot. A zástupcům městské části Praha 2 uplynul rok napsal tečku za nespočtem hodin strávených shromažďováním podkladů pro jednání, která téměř dvánáct let nepřinášela žádný uspokojivý výsledek. Zastupitelé městské části Praha 2 totiž na svém jednání dne 25. 10. 2005 rozhodli o odkoupení objektu mateřské školy od Českých drah za 28 milionů korun.

Jedno pravdivé české přísloví praví: „Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem.“ Městská část měla ve velmi krátké době (od 22. 6. 2005 do 30. 9. 2005 a později do 31. 12. 2005) rozhodnout o zachování provozu mateřské školy odkoupením objektu, nebo ukončit provoz a nechat onu 28milionovou částku v pokladně na jiné, zcela jistě také potřebné výdaje.

Z dostupných archivů obce i mateřské školy vyplývá, že budova byla po soudních jednáních s původními vlastníky odebrána majitelům a povolena k užívání jako jesle a mateřská škola s internátním provozem již v prosinci 1962. Hlavní tíhu provozu Závodní mateřské školy a jeslí nesly Československé dráhy společně s MČ Prahy 2. Majitelem budovy byl ale stát, protože soudní jednání o majetku s původními

vlastníky trvalo až do roku 1983. Stát budovu prostřednictvím tehdejšího ONV Prahy 2 převzal bezúplatně ministerstvu dopravy až v roce 1985. Pak byly provedeny opravy investičního charakteru za účelem zřízení Závodních jeslí a mateřské školy ČSD.

Při privatizaci v roce 1993 mělo o objekt zájem mnoho podnikatelských subjektů, včetně Českých drah. Konkurenční privatizační projekt

vypracovala i Mateřská škola Španělská 16 společně se Školským úřadem Prahy 2 a městskou částí Praha 2. Bohužel až v roce 2005 jsme obdrželi vyzoomění od ministerstva financí, že náš projekt neuspěl.

Ze zákona zanikla společná zařízení – jesle a mateřská škola – a v roce 1995 ČD pronajaly objekt mateřské školy s nepřetržitým provozem MČ Prahy 2. Objekt s počtem devadesáti míst pro děti od tří do šesti let si ČD ponechaly. MČ Prahy 2 čtyřtřídní mateřskou školu převzala bez námitek a udržela i její osvědčený internátní provoz. Internátní jesle však pro nezájem resortu zdravotnictví v tu dobu již ve Španělské 16 neexistovaly.

Od dob privatizace a restituace usilovala MČ Prahy 2 o navrácení objektu. Dohoda s ČD se však opakovaně nedařila. ČD rovněž odmítly zpětný bezúplatný převod na MČ Prahy 2. Nejméně po dobu tří volebních období docházelo k jednáním mezi zástupci MČ Prahy 2 a Školského úřadu s představiteli ministerstva dopravy a financí a vedením ČD. Jednání však nedvedla k reálným záměrům. Tato nestandardní situace vyvrcholila v červnu 2005, kdy MČ Prahy 2 obdržela výpověď z objektu k 30. 9. 2005.

Rekonstrukce uvnitř i vně objektu budou sice nezbytné, ale zachování provozu mateřské školy lze řešit dohodou a organizačními změnami v objektu i mimo něj. Vystěhování mateř-

ské školy nebylo nutné při rekonstrukcích v roce 1986 a 1987 a nebude nutné ani nyní. Dosavadní obtíže v údržbě nemovitosti vycházely z nemožnosti dohody uživatele s vlastníkem. Majitel objektu, ČD, na provoz majetku, který nesouvisí bezprostředně s provozem ČD, finanční prostředky vynakládat nesměl. Městská část zase objekt, který nevládní, opravovat nemohla.

Kde a jak najít klíč ke snadnému rozeznání dobrých i špatných rozhodnutí? Jen na paletě barev existuje černá a bílá oddělené. Zdá-li se to někomu málo, že je v plně obsazené MŠ Španělská v tuto chvíli „jen“ nadpoloviční většina dětí z MČ Prahy 2, může se zamyslet nad tím, jak mají obyvatelé v jiných částech Prahy a okolí zvládat plnou zátěž zaměstnání v naší městské části a zároveň odvádět či vyzvedávat své děti v jiných částech Prahy a okolí. Tam mají školy jen standardní pracovní dobu. MŠ Španělská navíc leží na hranici tří městských částí a je sem dobré spojení i z dalších.

Domníváme se, že občané Prahy 2 by měli být hrdí na skutečnost, že u nich existuje školka, kterou zástupitelé městské části dosud udrželi v provozu a chtějí udržet i nadále.

My, zaměstnanci i rodiče dětí, jim za to děkujeme.

Daniela Opělová, ředitelka MŠ Španělská 16

Foto: alx